

VIRKAMIESLAUTAKUNNAN PÄÄTÖS

Päätös nro 76/2011
18.11.2011

Asia: Kirjallinen varoitus

Oikaisuvaatimuksen tekijä:

A

Virasto: Hätäkeskuslaitos

Päätös, johon haetaan oikaisua

Hätäkeskuslaitoksen päätös 1.3.2011, jolla hätäkeskuspäivystäjä A:lle on annettu kirjallinen varoitus.

Perustelut:

A on toistuvasti käyttäytynyt häiritsevästi työpaikalla. Asiaa on yritetty ratkaista hätäkeskuksen sisäisillä toimenpiteillä muun muassa siirtämällä A toiseen työvuoroon. Tilanne ei tämän johdosta ole muuttunut, vaan ongelmat ovat jatkuneet esimiehen vaihdosta huolimatta. A:n kanssa on käyty tilanteen johdosta esimies-alaiskeskusteluja ja yritetty löytää tilanteeseen ratkaisua. Keskus-

teluissa ei ole päästy yhteisymmärrykseen, mistä johtuen hätäkeskuksen johtaja B on siirtänyt asian käsiteltäväksi Hätäkeskuslaitoksen keskushallintoon.

Asiassa on käynyt ilmi, että A on päivystyssalissa toimiessaan muun muassa korottanut ääntään, häirinnyt muiden työntekijöiden työrauhaa, asettunut vastustamaan esimiestään muun muassa ilmoittamalla toimivansa maalaisjärjen eikä ohjeistuksen mukaisesti, sekä aiheuttanut työvuoroissa häiriötä kieltämällä muita päivystäjiä puuttumasta vastaanottamiensa tehtävien käsittelyyn.

Asiassa saadun selvityksen mukaan A on kieltäytynyt noudattamasta esimiehensä ohjausta sillä perusteella, että hänen esimiehensä ei toiminut vuoromestarina kyseisessä vuorossa. Huolimatta siitä, kuka työvuorossa toimii vuoromestarina, on päivystäjällä kuitenkin aina alaissuhde omaan lähiesimieheensä, eli runkovuoronsa vuoromestariin.

Äänen korottaminen, esimiehen ohjeiden vastustaminen ja salirauhan häiritseminen on Hätäkeskuslaitoksen palveluksessa työskentelevälle virkamiehelle sopimatonta käytöstä. A on edellä kerrotulla tavalla rikkonut virkavelvollisuutensa.

Oikaisuvaatimus

Hätäkeskuslaitoksen päätös on kumottava.

Perustelut:

A ei ole rikkonut virkavelvollisuuttaan.

A on vain yhden kerran siirretty toiseen työvuoroon, ja siirto tapahtui hänen omasta tahdostaan. Syynä siirtopyyntöön oli työvuorojen tasapainottuminen eikä A:n käyttäytyminen. Tästä on selvityksenä oikaisuvaatimuksen liitteenä hätäkeskuksen viestintäpäällikön ja vuoromestarin lausunto.

A kiistää korottaneensa ääntään sopimattomasti tai häiritsevällä tavalla. Mikäli A on joutunut korottamaan ääntään, niin se on tapahtunut yksinomaan työtehtävien asianmukaisen hoitamisen tarkoituksessa. Joskus salissa on yleistä hälinää, jolloin itsensä kuulluksi en saaminen voi edellyttää äänen korottamista. Ilman äänen korottamista työtehtävien hoito voisi näissä olosuhteissa vaarantua. Mistään virkamiehelle sopimattomassa tarkoituksessa tapahtuneesta äänen korottamisesta ei ole kysymys. A ei ole häirinnyt muiden työntekijöiden rauhaa. Muilta työntekijöiltä saatujen lausuntojen mukaan A ei ole käyttäytynyt häiritsevästi, eikä ole häirinnyt toisia työntekijöitä. Työtoverit luonnehtivat A:ta erittäin miellyttäväksi ja sydämelliseksi sekä auttavaiseksi. Oikaisuvaatimuksen liitteenä on kaksi lausuntoa, jossa A:n työtoverit esittävät käsityksensä A:n työtavoista ja hänen luonteenominaisuuksistaan. Päätöksestä välittyvä kuva A:sta työpaikan häirikkönä on siten virheellinen.

Muuta työntekijät eivät ole ylipäätään puuttuneet tai halunneet puuttua A:n työtehtäviin.

A ei ole myöskään asettunut vastustamaan esimiestään sillä tavoin, että kyse olisi virkavelvollisuuksien laiminlyönnistä. Ilmeisesti tältä osin päätöksessä

tarkoitetaan tapahtumia 24.10.2010. A oli tuolloin kokenut esimiehenä esiintyneen työntekijän kehotuksen mennä lukemaan yksinkertaisen tehtävän ohjeistus simputuksen luontoiseksi, eikä noudattanut kehotusta. A oli jo siinä vaiheessa suorittanut kyseisen tehtävän ohjeiden mukaisesti ja tämä oli esimiehenä esiintyneen henkilön tiedossa. A ei mieltänyt kehotusta tosimitteillä annetuksi, koska työtehtävä oli jo suoritettu ohjeiden mukaisesti. Tilanteessa ei edes väitetty, että A olisi toiminut ohjeiden vastaisesti.

Väite siitä, että A on kieltäytynyt noudattamasta esimiehensä ohjausta sillä perusteella, että hänen esimiehensä ei toiminut vuoromestarina kyseissä työvuorossa, liittyy tapahtumaan 24.12. Tuolloin päätöksessä esimieheksi mainittu henkilö kehotti A:ta poistumaan työpaikalta edellä mainitun tapahtuman jälkeen. A:n käsityksen mukaan talon sisäisten ohjeiden mukaan esimiesasemassa esiintynyt henkilö ei ole voinut olla virallisesti hänen esimiehensä, eikä A katsonut voivansa noudattaa saamaansa poistumiskehotusta varmistamatta asiaa ensin esimieheltään. Keskusteltuaan esimiehensä kanssa A poistui paikalta. Mikäli esimiesasemassa esiintyneen henkilön katsotaan olleen tosiasias-assa toimivaltainen esimiehensä, niin siinä tapauksessa kyse on A:n puolelta erehdyksestä, eikä tahallisesta esimiehen vastustamisesta. A ei siinäkään tapauksessa ole tahallaan laiminlyönyt virkavelvollisuuttaan. A viittaa tätä osin Häätäkeskuslaitoksen 13.12.2005 annetun ohjeen nro HÄKE OPO/1/2006 kohtaan 2.1. Tilanteeseen ei myöskään liittynyt mitään "rettelöintiä" tai muutakaan asiatonta käytöstä A:n puolelta.

A on myös ollut valmis käymään esimiesten kanssa keskusteluja mahdollisista epäselvyyksistä tai epäkohdista tilanteen korjaamiseksi, joten varoituksen antaminen ei ole välttämätöntä tai tarpeellista mahdollisten epäkohtien korjaamiseksi. Varoitus on joka tapauksessa kohtuuttoman ankara seuraamus A:lle.

Asian arvioinnissa tulee myös ottaa huomioon A:n pitkä yli 30 vuotta kestänyt virkaura ilman negatiivisia nimikirjamerkintöjä.

Vastine: Häätäkeskuslaitos on antanut vastineen, jossa todetaan muun ohella seuraavaa:

A on ilmoittanut hoitavansa päivystystehtäviä maalaisjärjellä, eikä ohjeiden mukaan. Tämä on virkavelvollisuuksien vastaista toimintaa. Päivystäjän virkavelvollisuuksiin kuuluu käsitellä tehtävät häätäkeskustoimintaa ohjaavien viranomaisten antamien ohjeiden mukaan. Päivystäjän on lisäksi ymmärrettävä se, että tehtävien hoitaminen edellyttää työvuorolta yhteistoimintaa. Tehtävänseuranta hoitavalla henkilöllä on oikeus tehtävien tarkoituksenmukaisen hoitamisen varmistamiseksi muuttaa päivystäjän alun perin määrittelemää kiireellisyttä tai tehtävälajia ja muutoin jatkaa tehtävän käsittelyä työnkuvansa mukaisesti.

Kunkin työvuoron operatiivisen toiminnan johtamisesta vastaa kyseisen työvuoron vuoromestarin tehtävässä toimiva henkilö. Kunkin vuoromestari vastaa kuitenkin oman vuoronsa kouluttamisesta ja kehittymisestä, sekä seuraa ja edistää muun muassa oman vuoronsa tiimitymistä. Vaikka henkilö ei tietysti vuorossa toimitakaan vuoromestarina, esimies-alaisuhde ei kuitenkaan katkea vuoromestarin omiin alaisiin. Vaikka hänellä ei vuorossa ole vastuuta ky-

seisen vuoron operatiivisesta toiminnasta, on hänen alaiensa kuitenkin otettava yleisiä ohjeita ja ohjausta vastaan esimieheltään. Hätäkeskuspäivystäjän on otettava vastaan ohjausta vuoromestariltaan. Äänen korottaminen ja esimiehen vastustaminen ei ole hätäkeskuspäivystäjän aseman ja tehtävien edellyttämää käytöstä työyhteisössä.

Vastaselitys:

A on antamassaan vastaselityksessä todennut muun ohella seuraavaa:

A noudattaa tunnollisesti annettuja ohjeita ja määräyksiä, eikä hän ole syyllistynyt virkavelvollisuuksiensa laiminlyöntiin. Vastineessa ei esitetä yhtään esimerkkiä tapauksesta, jossa A olisi toiminut vastoin ohjeita. Edes jouluaaton 2010 tapahtumassa, jota on laajalti käsitelty eri lausunnoissa, ei A ole toiminut ohjeiden vastaisesti, vaan nimenomaan ohjeiden mukaisesti. Tämä ilmenee C:n lausunnosta 3.6.2011. Kun A on hoitanut kyseisen tehtävän täysin oikein, on täysin ymmärrettävää, että A on voinut kokea C:n moitittavaan sävyyn esitetty kommentit hänen ammattitaidostaan, vieläpä oppilaan kuullen, nöyryyttäväksi. A:n reagointia tässä tilanteessa ei tämän vuoksi voida katsoa tahalliseksi esimiehen määräyksen vastustamiseksi, kun hän ei suostunut heti poistumaan salista. Mainitun tilanteen arvioinnissa on myös otettava huomioon päivystäjien keskuudessa yleisesti vallitseva käsitys, että vuoromestari, joka on työvuorosuunnittelun mukaan määrätty vuoromestariksi, johtaa tilannetta kaikin tavoin työvuoron aikana.

Varoituksen perusteena ei ole mainittu A:n ammattitaidon puutetta, minkä vuoksi A:n ammattitaidosta esitettyjä väitteitä ei tule ottaa miltään osin huomioon tämän asian ratkaisussa. A omaa joka 11 tapauksessa riittävän ja jopa keskimääräistä paremman ammattitaidon.

A on toimittanut lisäselvityksenä 31.8.2011 päivätyn todistuksen terveystarkastuksesta, jonka mukaan A on terveydentilansa puolesta tarkoitettuun työhön sopiva.

Virkamieslautakunnan ratkaisu

Perustelut

Sovellettavat säännökset

Valtion virkamieslain 14 §:n 1 momentin mukaan virkamiehen on noudatettava työnjohto- ja valvontamääräyksiä. Saman pykälän 2 momentin mukaan virkamiehen on käyttäydyttävä asemansa ja tehtäviensä edellyttämällä tavalla.

Valtion virkamieslain 24 §:n mukaan virkamiehelle, joka toimii vastoin virkavelvollisuuksiaan tai laiminlyö niitä, voidaan antaa kirjallinen varoitus.

Asiassa esitetty selvitys

Hätäkeskuslaitoksen vuoromestarin mallitoimenkuvan mukaan vuoromestari toimii ryhmänsä esimiehenä, vastaa työvuoronsa toiminnasta ja resurssien optimaalisesta käytöstä, henkilöstön ammattitaidon ylläpitämisestä ja kehittämisestä. Vuoromestari myös muun muassa seuraa ja edistää osaltaan työyhteisön työhyvinvointia sekä oman ryhmänsä tiimiytymistä ja osallistuu päivystystehtävien hoitamiseen tarvittaessa.

Vuoromestari C:n 3.6.2011 päivätyn lausunnon mukaan A ei ota palautetta vastaan, vaan näkee oman toimintansa virheettömänä ja väittää vastaan. A:n kanssa keskusteleminen työtehtävistä ei onnistu, vaan johtaa useimmiten väittelyyn. Väitellessä usein äänen taso nousee. Salissa äänen korottaminen on lähes aina tarpeetonta. Vain huonokuuloisille ilmoittajille tarvitsee korottaa ääntä jos päivystäjällä on hento ääni. Muissa tapauksissa puhelimen mikrofooni vie äänen perille. Päivystäjät haluavat välttää väittelemistä A:n kanssa, eivätkä siksi puutu hänen vastaanottamiinsa tehtäviin. Tehtävänseurannat yleensä hiljaisuudessa korjaavat virheet tai soittavat ensin A:lle ja kysyvät, voiko muutoksia tehdä. A on mukava ihminen ja hänen kanssaan on helppo jutella työpaikan ulkopuolisista asioista.

C vei A:n asian päivystäjien pyynnöstä viime syksynä eteenpäin keskuksen johdolle. Asiasta keskusteltiin johtajan, viestintäpäällikön, A:n ja C:n kesken syyskuussa 2010. Samoin kuin palautetilanteissa, myös näissä keskusteluissa A puhui muiden päälle, eikä suostunut hyväksymään tai kuuntelemaan kenenkään muun kantaa tai mielipidettä asiassa.

C puuttui A:n työskentelyyn jouluaattona, koska A ilmoitti puhelun jälkeen oppilaan kuullen, ettei hän tiedä miten tehtävä olisi pitänyt hoitaa, mutta hänen omatuntonsa sanoo näin ja siksi hän toimii näin. C kysyi A:lta, oliko tämä ehditty lukea juuri tulleet uudet erillisohteet, mihin A vastasi myöntävästi. C:n tiedustellessa, mitä uusi ohje tästä kyseisestä tapauksesta sanoi, ilmoitti A, ettei hänen tarvitse sitä tietää, koska hän tekee nyt omatuntonsa mukaan. C pyysi A:ta tarkistamaan ohjeen, jonka mukaan hänen olisi tullut toimia. A oli toiminut oikein, mutta C halusi, että A kokisi onnistuneensa ja oivaltaneensa omatuntonsa olleen oikeassa.

A ei käytä riskiarviointikansioita ja tämän vuoksi hän toimii usein voimassa olevien ohjeiden vastaisesti. A on asiasta keskusteltaessa todennut, että ”ohjeita ei ole tehty noudatettaviksi, vaan siksi että voi käyttää maalaisjärkeä”.

Hätäkeskuksen johtaja B:n 6.7.2011 päivätyn lausunnon mukaan A on aiemminkin käyttäytynyt esimiestään vastustavasti ja työrauhaa häiritsevästi työskennellessään eri vuoromestareiden alaisuudessa siten, että asiaan on jouduttu puuttumaan tavanomaista voimakkaammin. Salitoiminnan työrauhaa häiritsevä tilanne kärjistyi jälleen 24.12.2010 työvuorossa. A kuuluu vuoromestari C:n ryhmään, mutta vuoromestarin tehtävää hoiti kyseisessä työvuorossa varavuoromestari D. C puuttui erääseen A:n hälyttämään tehtävään ja tiedusteli, oliko A perehtynyt kyseistä tehtävää koskevaan ohjeeseen. A korotti äänensä ja ilmoitti toimivansa omantuntonsa mukaan. C pyrki selvittämään asiaa muita päivystäjiä häiritsemättä menemällä A:n työpisteen luokse. A ilmoitti, ettei keskustele asiasta C:n kanssa ja lähti omaehtoisesti tauolle. C meni A:n perässä taukahuoneeseen keskustellakseen kahden kesken rauhassa asiasta. A ei suostunut keskustelemaan. Hän väitti, että C oli ilkeä ja pilaa hänen jouluaattonsa sekä poistui takaisin saliin. C pyysi A:ta uudelleen ulos salista keskustelemaan asiasta, jolloin A ilmoitti, ettei ota C:ltä mitään käskyjä vastaan. Tällöin C ilmoitti, että A:n tulee poistua työvuorosta. C ilmoitti myös, että keskustelua jatketaan hätäkeskuksen johtajan johdolla. A totesi, että kun C ei ole parhaillaan vuoromestarin tehtävässä, hän ei ota tältä vastaan mitään käskyjä. C selosti tapahtuman vuoromestarina toimineelle D:lle, joka poisti A:n työvuorosta.

B keskusteli jouluaaton tapahtumista A:n ja C:n kanssa 29.12.2010. B toi muun muassa esille, että päivystäjät ovat kääntyneet hänen puoleensa ja kertoneet arastelevansa hänen kanssaan asiointia. A kertoi kokevansa C:n olevan hänelle ilkeä. B keskusteli asiasta kahden kesken A:n kanssa 30.12.2010 ja ehdotti, että asian ratkaisemisen tukena voitaisiin käyttää työterveyslääkärin lausuntoa A:n työkyvystä, mistä A suuttui. A toisti B:n olevan yksipuolisesti C:n puolella.

Pääläluottamusmies E:n 11.4.2011 päivätyn lausunnon mukaan jouluaaton tapahtuma sai alkunsa päivystyssalissa kahden päivystäjän välisenä erimielisyytenä. Henkilö, jonka työnantaja väittää toimineen esimiehenä, ei talon sisäisten ohjeiden mukaan ollut esimiestehtävässä. Salissa esimiehenä toimii vuoromestari tai hänen nimeämänsä varavuoromestari, muut henkilöt ovat päivystäjiä. Henkilö, joka antoi ohjeita, ei ollut esimiesasemassa.

Hätäkeskuspäivystäjä F 9.2.2011 päivätyn lausunnon mukaan F oli jouluaattona 2010 töissä klo 19-05, eikä ole tuolloin salissa olleessaan huomannut normaalista salitoiminnasta poikkeavaa äänenkäyttöä.

Vuoromestari H:n 3.6.2011 päivätyn lausunnon mukaan uusien asioiden omaksuminen ja varsinkin tietoteknisten asioiden omaksuminen vie A:lta keskimääräistä enemmän aikaa, mikä voi vaikuttaa hänen työskentelyynsä siten, että hän ei noudata annettuja ohjeita ja toimintamalleja.

Viestintäpäällikkö J:n 8.6.2011 päivätyn lausunnon mukaan A:lle tuottaa vaikeuksia käyttää tietotekniikkaa. J on kuullut jälkepäin muutaman kerran A:n sanoneen vuoromestarille vastaan operatiivisen toiminnan ohjaamisen yhteydessä, minkä vuoksi hänet on poistettu salista. Toinen näistä on joulukuun

2010 tapahtuma. J on ollut kerran salissa kun A on sanonut vastaan ja vuoromestari on poistanut hänet taukotilaan rauhoittamaan. J:n viestintäpäällikkönä ollessa A:n päivystysvuoroa on vaihdettu kerran, eikä sitä tehty hänen käyttöksensä vuoksi.

Viestintäpäällikö J:n ja vuoromestari H:n 29.3.2011 päivämäärän lausunnon mukaan A on 7.12.2007 lukien siirretty toiseen päivystysvuoroon yhden kerran, ja tämä tapahtui hänen vapaasta tahdostaan.

Hätäkeskuspäivystäjä K oli 8.6.2011 päivätyn lausuntonsa mukaan huomannut varsin pian A:n siirryttyä vuoromestari C:n vuoroon, että näiden kahden välillä oli usein erimielisyyksiä hätäpuhelun käsittelystä sekä yhteistyöviranomaisten ohjeiden ja määräysten noudattamisesta. C ohjasi ja tuki K:n mielestä A:ta asiallisesti, mutta A ei halunnut ottaa vastaan palautetta häneltä. A totesi, ettei C ole hänen esimiehensä, vaan hänellä on isompi herra, jota hän kuuntelee. K:n mielestä C ei ollut ilkeä A:lle, vaikka A usein näin kertoi. A korotti usein myös ääntään salissa kertoessaan mielipiteensä C:n toiminnasta ja jatkoi C:n vähättelyä ja haukkumista myös salin ulkopuolella mm. keittiö- ja taukotiloissa. A:n käytös vaikutti negatiivisesti työvuoron työilmapiiriin. K:n toimiessa tehtävänseurannassa hän joutui ajoittain väittelyyn A:n kanssa korjattaessa hänen tehtäviensä tehtäväkoodia tai kiireellisyyttä vastuuviranomaisen ohjeistuksen mukaiseksi. A sanoi usein korottamalla ääntään, että hänen tehtäviinsä ei tule puuttua. K päättikin, ettei korjaa A:n tekemisiä ja pyysi vuoromestaria tekemään sen puolestaan, ettei tilanne johtaisi väittelyyn.

Hätäkeskuspäivystäjä L:n 10.6.2011 päivämäärän lausunnon mukaan ongelmat A:n kanssa kohdistuivat niihin päiviin, jolloin L toimi tehtävänseurannassa. A suivaantuu hyvin helposti jos häneltä tiedustelee, saati puuttuu muilla tavoin hänen tehtäviinsä. L on joutunut sanomaan A:lle useamman kerran, ettei salissa voi alkaa selvittämään asioita, vaan asiat täytyy käsitellä salin ulkopuolella. A kuitenkin jatkaa tivaamista niin kauan, että L on joutunut itse poistumaan salista, jotta tilanne menisi ohi edes jollain tavoin. Turha kinaaminen salissa häiritsee muita salissa työskenteleviä. Välttääkseen kinaamista A:n kanssa L on päättänyt, ettei enää puutu hänen tehtäviinsä millään tavoin.

A:n omista, 25.7.2011 päivätystä lausunnoista ilmenee muun muassa seuraavaa:

C antaa jatkuvasti kielteistä palautetta, vaikka se ei tehtävän hoidon kannalta olisi tarpeellista. C:n tapa soitella päivystäjille ja antaa palautetta ei kohdistu yksinomaan A:han, vaikkakin hän saa palautesoittoja useammin kuin muut päivystäjät. A ei ole mielestään kinastellut hätäkeskuspäivystäjä K:n kanssa. Se, mitä A on C:n toiminnasta sanonut, on ollut varmaan hyvinkin aiheellista ja kuuluu normaaliin sananvapauteen. Tehtävänseurannan osalta A on kritisoinut koodin tai kiireellisyyden muuttamista. On ollut tilanteita, joissa kiireellisyyden muuttaminen ei ole ollut potilaan kannalta hyvä asia. A ei ole ollut tietoinen siitä, että L on joutunut poistumaan salista hänen takiaan.

Johtaja B pyrkii savustamaan A:n ulos talosta. Johtajan mainitsema, syksyllä 2010 pidetty, palaveri järjestettiin A:n aloitteesta. A näki vuoromestarin C:n toiminnassa työpaikkakiusaamisen piirteitä. B ehdotti 30.12.2010, että A:n olisi mentävä ”dementiatesteihin”, minkä A koki loukkaavana. B suhtautui A:han palaverissa vihamielisesti ja väheksyen.

Hätäkeskuspäivystäjät M, N, O, P, R ja S ovat 9.4.2011 päivätyssä lausunnossaan todenneet, ettei A:n kanssa työskentelyssä ole ollut sen kummempia ongelmia kuin kenenkään muunkaan päivystäjän kanssa. A kysyy neuvoa silloin kun kokee sitä tarvitsevansa, ja ottaa ohjeita vastaan jos hän ohjeita tarvitsee. Edelleen T:n, U:n, V:n ja X:n 10.4.2011 päivätyn lausunnon mukaan A ei ole käyttäytynyt häiritsevästi eikä ole häirinnyt heidän työtään samassa työvuorossa ollessaan. Työtoverina A on erittäin miellyttävä ja sydämellinen, helposti lähestyttävä ja auttaa mielellään muita. Hän on luonteeltaan rehellinen ja oikeudenmukainen.

Oikeudellinen arviointi

Hätäkeskuspäivystäjä K:n ja L:n lausuntojen perusteella A on käyttäytynyt epäasiallisesti tehtävänseurannassa työskenteleviä päivystäjiä kohtaan ääntään korottamalla ja kinaamalla asioista siten, että työrauha salissa on häiriintynyt. Myös A:n omista lausunnoista ilmenee hänen negatiivinen suhtautumisensa tehtävänseurantaan kohtaan, mikä heikentää A:n oman selvityksen, jonka mukaan hän ei ole käyttäytynyt epäasiallisesti, uskottavuutta. A:n esimiehen C:n lausunnon mukaan A on useasti korottanut ääntään ja käyttäytynyt palautteen antamistilanteissa siten, että muiden salissa työskentelevien työrauha on häiriintynyt. A:n omasta lausunnosta ilmenee puolestaan, että A on kokenut esimiehen käytöksen kiusaamisena ja palautteen antamisen turhana.

Edellä todettujen seikkojen perusteella asiassa on näytetty, että A:n käyttäytyminen palautteen antamistilanteissa sekä hänen työtehtäviinsä puuttuessa on ollut epäasiallista. Äänen korottaminen ja kinaaminen on voinut hätäkeskuspäivystäjien työn luonne huomioon ottaen häiritä myös muiden työskenteleviä salissa. Se, etteivät kaikki hätäkeskuspäivystäjät ole kokeneet A:n käytöstä häiritseväksi ei osoita, etteikö A:n käytös olisi ollut edellä todettujen henkilöiden lausunnoissa kuvaillun kaltaista.

Viraston käsityksen mukaan A on 24.12.2010 kieltäytynyt noudattamasta esimiehensä ohjeistusta työvuorosta poistumisesta. A:n ja luottamusmies E:n käsityksen mukaan vuoromestari C ei ollut kyseisessä vuorossa A:n esimies. Viraston esittämän selvityksen perusteella vuoromestari toimii ryhmänsä esimiehenä myös siinä tilanteessa, että hän ei tietyssä vuorossa toimi vuoromestarina. A ei ole esittänyt virkamieslautakunnalle oikaisuvaatimuksessaan viittamaansa hätäkeskuslaitoksen ohjetta, eikä muutakaan sellaista riittävää selvitystä, jonka perusteella viraston päinvastaista selvitystä olisi pidettävä virheellisenä. A on siten jättämällä noudattamatta esimiehensä ohjeistuksen käyttäytynyt moitittavasti.

A:n on näytetty toimineen virkatehtävissään edellä todetuilla tavoin moitittavasti ja tätä on jatkunut esimiesten puuttumisesta huolimatta pidemmän aikaa. Kirjallinen varoitus on hallintopäätös, jolla kohdistetaan moite virkamieheksi rikkomiseen ja kiinnitetään vastaisen varalle virkamiehen huomio tämän toiminnan moitittavuuteen. Virastolla on ollut riittävät perusteet antaa A:lle kirjallinen varoitus.

Päätös

Virkamieslautakunta hylkää A:n oikaisuvaatimuksen.

Sovelletut oikeusohjeet

Valtion virkamieslaki 14 § ja 24 §

Muutoksenhaku

Valitusosoitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen liitteenä.

Puheenjohtaja

Heikki Jukarainen

Esittelijä

Elina Ranz

Virkamieslautakunnan päätös oli yksimielinen ja sen tekemiseen osallistuivat puheenjohtaja Jukarainen ja jäsenet Kulla, Paanetoja, Äijälä, Isomäki, A. Nieminen ja Komulainen sekä varajäsen Virtanen.